

Ryc. 73. Chiswick, widok środkowej części ogrodu z pałacem i kaskadą, wg rysunku Rasbrake'a

przez A. Pope'a w jego własnej posiadłości, w **Twickenham** pod Londynem. Ogród ten nie zachował się, znany jest jednak jego plan i opisy. Jako realizacja stanowił on przykład najpełniej ilustrujący nowe tendencje i wskazania głoszone właśnie przez A. Pope'a.

W kilka lat później (1725) zostaje urządzony w tym samym charakterze ogród w **Chiswick** lorda Richarda Burlingtona (ryc. 72). W najbliższym otoczeniu budowli mieszkalnej układ ogrodu jest geometryzowany. Główne kierunki założenia zostały ujęte w formie alei zakończonych pawilonami ogrodowymi w stylu klasycystycznym, podobnie jak sam pałac. Regularny kształt zachowują baseny wodne. Boczne natomiast części ogrodu wraz z rzeką oraz wypełnienie przestrzeni pomiędzy głównymi alejami cechuje już nowy kształt z nieregularną roślinnością i krętymi ścieżkami (ryc. 73). Na uwagę zasługuje też szeroka aleja przed pałacem, założona w murawie. Zwraca też uwagę budynek pałacu, który zaprojektowany został na wzór słynnej renesansowej Villa Capra Andrea Palladio.

Czołowym praktykiem-planistą wczesnych rozwiązań krajobrazowych ogrodów typu przejściowego był Charles Bridgeman. Przy jego udziale została dokonana początkowa realizacja ogrodu w Chiswick. We współpracy z Johnem Vanbrughem zajmował się on urządzeniem słynnego ogrodu w Stowe (1716–1738), a także w Claremont (1716–1738) i Blenheim. Współdziałał też przy urządzeniu ogrodu w Kensington i królewskich ogrodów w Richmond. Wszystkie te ogrody w następ-